(817) "दन्श दशने" (I-भ्वादिः-989. सक. अनि. पर.)

"दशनम्=दंष्ट्राव्यापारः। हनुमूलगताः स्थूलदन्ताः दंष्ट्राः। तद्व्यापारः क्षत-क्रियादिरूप इत्यर्थः।" इति बालमनोरमा।

"दंशने दशतीति स्यात् तत्र दंशयते णिचि॥
भाषणे दंशयेत् .... ।" (श्लो. 164-165) इति देवः।

[1]दंशकः-शिका, दंशकः-शिका, [2]दिदङ्क्षकः-क्षिका, [3]दन्दशकः-दंदशकः-शिका;

[4]दंष्टा-दंष्ट्री, दंशयिता-त्री, दिदङ्क्षिता-त्री, दन्दशिता-दंदशिता-त्री;

[5]दशन्-न्ती, दंशयन्-न्ती, दिदङ्क्षन्-न्ती; —

दङ्क्ष्यन्-न्ती-ती, दंशयिष्यन्-न्ती-ती, दिदङ्क्षिष्यन्-न्ती-ती; —

— दंशयमानः, दंशयिष्यमाणः, — दन्दश्यमानः, दन्दशिष्यमाणः;

[6]प्रधट्-प्रधड्-प्रदशौ-प्रदशः; — —

दष्टम्-दष्टः-दष्टवान्, दंशितः, दिदङ्क्षितः, दन्दशितः-तवान्;

---

1. 'नकारजावनुस्वारपञ्चमौ झलि धातुषु।' इति वचनात् नोपधोऽयं धातुः। नकारस्य 'नश्चापदान्तस्य झलि' (8-3-24) इत्यनुस्वारः। एवं सर्वत्र ज्ञेयम्।

2. सनि, 'व्रश्चभ्रस्ज—' (8-2-36) इत्यादिना शकारस्य षकारे, 'षढोः कः सि' (8-2-41) इति षकारस्य ककारे, षत्वे, अनुस्वारे च रूपमेवम्। एवं सन्नन्ते सर्वत्र ज्ञेयम्।

3. 'लुपसदचरजपजभदहदशगृभ्यो भावगर्हायाम्' (3-1-24) इति भावगर्हायां यङ्। 'अनिदिताम्—' (6-4-24) इति नकारलोपः। 'जपजभदहदशभञ्जपशां च' (7-4-86) इति अभ्यासस्य नुगागमः। 'स च पदान्तवद्वाच्यः' (वा. 7-4-85) इत्यनेन पदान्तवद्भावः। 'वा पदान्तस्य' (8-4-59) इति परसवर्णविकल्पः। एवं यङन्ते सर्वत्र रूपद्वयं ज्ञेयम्।

4. तृचि, शकारस्य 'व्रश्च—' (8-2-36) इत्यादिना षत्वे नकारस्यानुस्वारे, ष्टुत्वे च रूपम्। एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम्।

5. शपि, 'दंशसञ्जस्वञ्जां शपि' (6-4-25) इत्युपधानकारस्य लोपः।

6. क्विपि, नकारलोपे, षत्वधत्वजश्त्वचर्त्वविकल्पेषु रूपमेवं भवति।